

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobců: **a) Bc. L. R. a b) T. R.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 10. 2019, č. j. 43180/19/5200-10424-700519, ze dne 22. 10. 2019, č. j. 43932/19/5100-41451-712626, ze dne 23. 10. 2019, č. j. 44119/19/5100-41451-712626, ze dne 13. 11. 2019, č. j. 45901/19/5300-22442-706033 a sdělení žalovaného ze dne 27. 9. 2019, č. j. 40350/19/5100-41451-712626, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 10. 2020, č. j. 9 Af 51/2019 - 91,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobců **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobci (dále též „stěžovatelé“) napadají v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí jejich žaloba směřující proti v záhlaví označenému sdělení žalovaného, dále byla vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí žaloba žalobkyně b) a určeno, že pod sp. zn. 9 Af 51/2019 bude nadále vedeno řízení o žalobě žalobce a).

[2] Stěžovatelé v kasační stížnosti namítají zkrácení na ústavních právech způsobem, který měl za následek vydání shora označených nezákonných rozhodnutí žalovaného. Požadují provedení veškerých důkazů souvisejících s projednávanou věcí, neboť se domnívají, že městský soud i správní orgány zatajily zásadní okolnosti, které ovlivnily zákonnost celého řízení.

[3] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s provedeným hodnocením městského soudu a poukázal na skutečnost, že text kasační stížnosti v drtivé většině pouze

kopíruje podanou žalobu. Dle žalovaného stěžovatelé neuvedli žádné konkrétní důvody, pro které považují napadené usnesení městského soudu za nesprávné, resp. nezákonné. S odkazem na § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že kasační stížnost není přípustná, neboť směřuje proti usnesení procesní povahy. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřípustnou odmítl.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. platí, že *kasační stížnost je dále nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.*

[5] Již v usnesení ze dne 14. 7. 2004, č. j. 2 Afs 3/2003 - 46, Nejvyšší správní soud vyslovil, že je-li kasační stížností napaden výrok o spojení věcí ke společnému projednání, je třeba kasační stížnost odmítnout jako nepřípustnou, neboť je napadeno rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení (§ 104 odst. 3 písm. b), § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.). Citované závěry je nepochybně možné vztáhnout také na procesní situaci, kdy soud ke společnému projednání věci nespojuje, ale naopak je k samostatnému projednání vylučuje, což Nejvyšší správní soud potvrdil v rozsudku ze dne 30. 10. 2014, č. j. 10 As 51/2014 - 179 (viz body 1 a 49). Výrokem II tohoto rozsudku byly kasační stížnosti osob zúčastněných na řízení v části, v níž napadaly výrok soudu o vyloučení části žaloby k samostatnému projednání, odmítnuty, „*neboť výrok, který napadaly, představoval rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení*“. Postupoval-li tedy městský soud v předchozím řízení podle § 39 odst. 2 s. ř. s. a jednotlivé věci vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí, jedná se v případě napadeného usnesení o rozhodnutí procesní povahy, jímž se ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. upravuje vedení řízení. O skutečnosti, že proti tomuto typu usnesení není kasační stížnost přípustná, byli ostatně stěžovatelé městským soudem v napadeném usnesení řádně poučeni.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 3 písm. b) a § 120 s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl. Z tohoto důvodu samostatně nerozhodoval o žádosti stěžovatelů o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu